

שוב לא בָּדָד

נכתב ליום ירושלים

שוב לא בָּדָד
בראש הַרִים יוֹשֶׁבֶת,
על הַהַרִים סָבִיב לָהּ
הַעִיר כְּנַפְיָהּ פְּרִשָּׂה .

בְּלִבָּהּ חוֹמָה
אֶדָּ פְתוּחִים שְׁעָרֶיהָ,
וְהוֹמִים בְּשָׁמַיָּהּ
פְּעֻמוֹנִים, מוֹאֲזִין, וְשׁוֹפֵר .

צְלוּל אֲוִירָה, מִתְמַרִים אֲוֶרְנִיָּה
עָרְגַת דּוֹרוֹת אוֹצְרוֹת אֶבְנֵיָּהּ .
בָּהּ, וְאַלֶּיָּהּ
נִשְׁאַיִם: שִׁירִים, לְבָבוֹת, וּתְפִלָּה .

עִיר אַחַת וְיַחֲדָה
מִקְדָּשׁ אוֹהֲבֵיָּהּ,
בְּחוּל וּבְחַג .

27\04\2013 ראובן עזריאלי

דבר העורכים -

ימים מיוחדים ותאריכים,
ימי זיכרון וחגים שמחים,
מועדים ואירוע זה או אחר,
מעגל שנחוג וסובב וחוזר.

התקופה שמפסח ועד שבועות רצופה חגים, מועדים, וימי זיכרון.
גם ימי ספירת העומר, שבהם אנו שרויים כעת, הם ימי זיכרון לעשרים אלף תלמידיו של רבי עקיבא שנפטרו ממגפה. ואנחנו זוכרים, ואנחנו חוגגים, ואנחנו סופרים...
ל"ג בעומר, שחל בי"ח באייר, והוא היום השלושים ושלושה בספירת העומר, נחוג בהילולה ושמחה, במדורות רבות, מסיבות ואש גבוהה.

יום ירושלים הוא יום חג לאומי הנחגג בישראל בכ"ח באייר- השנה הוא חל ביום רביעי, לציון איחוד העיר ירושלים תחת ריבונות ישראלית.

ולפנינו עוד חג ממש מתקרב **חג השבועות**, מחמם את הלב, שבועות הוא חג של ביכורים, דברים חדשים שקרו וקורים מועלים אל הבמה, קבל עם ועדה, לומר בקול גדול ברכה ותודה.

אז אותכם **חברים** אנו מזמינים -
לכתוב לעלון הבא עוד כמה הגיגים,
דיווחים מענפים, סיפורים ודעות,
העיקר שאת הדפים תמשיכו למלא.

זוהר

פרוטוקול אסיפה כללית

מס. 3/2013

קיבוץ רמת יוחנן. תאריך: 10.04.2013
 יו"ר : מאיר יפה מזכיר : אודי פלד
 מספר חברי האגודה: 417 נוכחים: 21 חברים.

סדר היום:

1. אישור דו"חות כספיים 2012 של קיבוץ רמת יוחנן.
2. אישור דו"חות כספיים 2012 של קרן המילואים.
3. מצגת רב- שנתית של ביצועי הענפים העסקיים.

החלטות:

1. הדו"חות הכספיים המאוחדים של "קיבוץ רמת יוחנן אגש"ח בע"מ" (9-57-000109) ליום 31.12.12 הוצגו על ידי רו"ח יוסי זילברשטיין מ"ברית פקוח" – רואי החשבון המבקרים של הקיבוץ. האסיפה אישרה את הדו"חות.
2. הדו"חות הכספיים של "רמת יוחנן קרנות מילואים נאמנויות אגש"ח בע"מ" (570044784) ליום 31.12.12 הוצגו על ידי רו"ח יוסי זילברשטיין מ"ברית פקוח" – רואי החשבון המבקרים של הקרנות. האסיפה, בישיבתה כאסיפה הכללית של התאגיד הנ"ל, אישרה דו"חותיו הכספיים.
3. דניאל יפה הציג את ההתפתחות הרב-שנתית במונחי מחזור ורווח של הענפים העסקיים. נשאלו שאלות וניתנו תשובות.
4. במסגרת הדיון נשמעו ההערות/בקשות הבאות:
 - א. להקפיד על הפצה סדירה ומלאה של הפרוטוקולים מדיוני ההנהלה הכלכלית לחברים שביקשו לקבלם.
 - ב. להציג לאסיפה את הדו"חות התמחיריים ואת דו"ח "מקורות ושימושים" – תקציב מול ביצוע – במתכונת של תכנית המשק כפי שאושרה לשנת 2012.
 - ג. להציג באסיפה סיכום של פעילות הנדל"ן המניב – מבני רם יוחנן בע"מ.
 - ד. להציג באסיפה את הדו"חות הכספיים השנתיים של פלרם תעשיות בע"מ.

מאיר יפה יו"ר

אודי פלד מזכיר

פרוטוקול ישיבת המזכירות – ועד ההנהלה

מספר 2013 / 11

שם האגודה: קיבוץ רמת-יוחנן

תאריך הישיבה: 18/4/2013

מספר חברי ועד ההנהלה: 14

שמות המשתתפים: אודי פלד, יובל כהן, חיים קרש, יגאל אופק, אורן טהר-לב, ריפי שהם, נוח בן-נחום, נרית ספיח, עפרה רודוי, יפעת קפלן, קרן שחר, ישראל עוזרי.

משקיפים אביהו גלעד.

חסרים: טלי גולן, מיכאל שגיא, תום ביטי (משקיף).

על סדר היום

1. אישור פרוטוקולים.
2. ברק ברמן – בקשה להארכת חופשה מיוחדת.
3. הצבת פסלים ויצירות אמנות בשטחים ציבוריים.
4. קיום אירועים פרטיים בשטחים ציבוריים.
5. אישור לימודים.
6. צוות "יום קובע כללי לשיוכים בעתיד".

החלטות

1. אושרו פרוטוקולים של ישיבות המזכירות מיום 21/3/2013 ויום 4/4/2013.
2. ברק ברמן הציג בפני המזכירות את שאיפתו לחזור בעתיד לקיבוץ ואת בקשתו להארכת החופשה המיוחדת. ברק נמצא בחופשה מיוחדת החל מיוני 2009. המזכירות אישרה הארכת החופשה, כהארכה סופית ומוחלטת, עד סוף שנת 2013 בלבד.
3. סוכם להקים צוות שיקבל על עצמו את התפקיד להמליץ למזכירות על הצבת יצירות אמנות (דרך קבע) בשטחים הציבוריים. שמות חברי הצוות יפורסמו.
4. נדונה "בקריאה ראשונה" הצעה למיסוד נוהל בעניין קיום אירועים ציבוריים בשטחי ומתקני הקיבוץ, כולל השטחים החקלאיים, והשימוש באירועים פרטיים ברכוש הקיבוץ. הדיון לא הסתיים ולא התקבלה החלטה.

5. אושרו לימודי תואר שני (תרפיה במוסיקה) לליאור סאלוה. במקביל ללימודים תמשיך לליאור בעבודה חלקית.
6. הוחלט להוסיף את יגאל אופק לצוות. על פי בקשת חברים מובהר בזה שהמנדט שניתן לצוות הוא לבדוק את הסוגיה על כל צדדיה, ולהביא המלצה אם יש מקום לקבוע בעת הזו "יום קובע" לשיוכים עתידיים, לברר את ההשלכות, ולהביא בפני המזכירות המלצה בנדון.

רשם – אודי פלד

תמונה מתוך ברמה האחרון דף אחרון.

זאת לא בדיחה – סיפור אמיתי!

כאיש טכני (מפקד חוליה טכנית שכוללת מכונאים, חשמלאים, מסגרי תותחים) בחיל התותחנים, התעניינתי מה הם התפקידים של כל אחד מצוות התותח. באמת כמעט לכולם היו תפקידים ייעודיים בהפעלת התותח וזה היה זמן רב לפני בוא המחשב. אולי סרגל חישוב או מד טווחים. לא הבנתי מה תפקידו של זה שמרים את ידו הימנית למעלה מעל לראש (נראה בתמונה החייל מצד שמאל פינה הימנית למעלה). ערכתי מחקר קטן, עד שחייל ותיק שהתנדב למילואים כשהיה בגיל של אבי (אז כשהייתי צעיר) סיפר לי את הסיפור הבא:

בימים של אז התותח נגרר על ידי סוסים. בזמן הכנות לירי ניתקו את הסוסים, עיגנו את התותח, טענו בו פגז, כיוונו במכשירים של אז, ונתנו פקודת ירי. החייל הרים יד למעלה. למה??? ביד היו לו המושכות של הסוסים, בשעת הירי הסוסים נבהלו, ואם לא היו מחזיקים אותם הם היו בורחים, כתוצאה מרעש הירי כמובן. גם נותני פקודת הירי עקבו אחריו על מנת להיות בטוחים שהסוסים תחת השגחה ושלא ברחו.

במשך השנים באו התומ"תים והמכמ"תים והמחשב, פוטר האיש שמרים את היד, פוטר הסוסים וציפור קטנה לחשה לי שאם אתם רוצים לראות את הסוסים, הם נמצאים בבית הספר לרכיבה מערבית, לא כולם, לפחות חלק (ס....ת....מ...)

חימושניק בתותחנים, **הגי רותם**

השיעור בספרות

גם בפעם ההיא לא הצבעתי, ובעצם, אף פעם לא הצבעתי. גם לא הייתי דברן גדול כמו אלה שדעתם נדרשת בכל שיעור כדי ל"העלות" את רמתו. למעשה הייתי "לא שייך", לא לעילית ולא לתחתית. תלמיד "בסדר" כזה. מאוד "עסוק" בעצמי, ב"דברים אחרים". יותר חשובים. דברים שמעסיקים נער בגיל ההתבגרות. אלה היו ימי התיכון ובין שאר המטלות, היה צריך גם קצת ללמוד, וזה מאוד "הכביד", ו"הפריע" להפליג בחלומות דרך החלונות הגדולים שהיו קבועים בקיר הצפוני של הכיתה, החלונות שנפתחו אל עולמות אחרים, אל הטבע שהתנהל בחוץ ללא שום קשר למה שקורה בתוך הכיתה.

ישבתי בשולחן עם חגית ז"ל. תמיד בשורות האחרונות, רחוק מהעין. שלא יראו ולא ישמעו. היא כבר הייתה בשלבי התבגרות מתקדמים, כמו רוב הבנות בגיל הזה, ואני עדיין דישדשתי... בעיניי היא הייתה יפה. אבל היא חשבה שהיא "שמנה" מדי ועשתה לי חשבון מה צריכות להיות ה"מידות הנכונות", המידות הנחשקות. כמה קנאתי בה על תבונתה, שבניגוד לתלמידים "חכמים" אחרים בכיתה, לא עשתה מזה עניין גדול. היה לה מוח ריאלי. לי היה הומניסטי. אולי בגלל זה הסתדרנו יחד כל כך טוב, שלא לדבר על זוטות כמו העובדה - שהיה לי ממי להעתיק במבחנים במקצועות שלא היה לי שמץ של מושג למה לומדים אותם, ואיך הם אמורים לעזור לי בחיים. לאה הדומי הייתה המחנכת של הכיתה. "המחנכת", להבדיל מ"המורה" שהרי לא היינו בית ספר סתם, היינו בית חינוך שבו המילים הכי חשובות היו - "חבריא" "צוותא" "ביחד" וכד' ותעודת בגרות נתפסה כ"מוקצה".

לאה, דייקנית ומוקפדת על קלה כבחמורה, אם יש ניגוד מושלם למושג "חפיף" היא הייתה התגלמותו. (מה שלא הפריע לה לבנות לעצמה פוזה של "מפוזרת". וזה לא במיוחד הצליח לה...) וזה היה הולך ככה: בדיוק "יקי" הייתה נכנסת לכיתה, מוכנה ומחושבת עד הפרט האחרון. שיעורי החברה היו יותר חופשיים וזרמו להם על פי הנושא, אך בשיעורי סיפורת הייתה מוציאה ומביאה ומוליכה את השיעור בדיוק ספרטני, על פי כרטיסיות מסודרות מוכנות מראש. השיעור התחיל בהקראת "קטע". אחר כך "פירוק לגורמים" וניתוחו על הלוח בקווים ועיגולים ומחיקות. תוך כדי התקדמות השיעור התמלא הלוח בקווים ישרים, עקומים, נפתלים, ריבועים ועיגולים אחד בתוך השני, אחד על גבי השני, על-יד, מחוץ, מימין ומשמאל. כישרון ציורי לא מבוטל שהשאיר על הלוח סבך אבסטרקטי של קווים וקווקווים על פי עלילת הקטע הנדון - ישרה, עקומה, פתלתלה, או סבוכה. בעניין הזה לא היה אפס, לא נשארה מילה אחת שלא נהפכה על פיה ו"נשחטה" לפני ולפנים.

אחר-כך בא שלב ההפעלה. או אז היינו אמורים להתאמץ קצת בעצמנו, להביע את דעתנו בכתב או בעל פה, לנמק, לפרט, להסביר ולהתווכח. אחד השיעורים האלה היה השיעור ששינה את מהלך חיי.

התבקשנו לכתוב קטע בנושא מסוים. אני לא מצליח להיזכר מה זה היה, אבל זוכר היטב שמה שכתבתי לא היה יותר מחמש שורות בכתב-יד באותיות גדולות ולא ממושמעות. לאה אספה את הניירות מכולם ועיינה בהם ליד שולחנה. לפתע קמה מכיסאה, שלפה את חמש השורות האומללות שכתבתי, והתחילה ל"נתח" אותן עם קווים וריבועים ועיגולים כדרכה. הסמקתי כולי מרוב בושה (בעצם למה?) לא ידעתי איפה לשים את עצמי. עד אז מעולם תפסתי את עצמי כמי שדעתו נחשבת, והנה מעלים את כתיבתי על נס, חמש שורות שתופסות גובה ומרחב ונפח כמו גם האגו הקטן של התלמיד הבינוני שהתנפח לזמן קצר לממדים אחרים. התלמיד שעד אז לא התנדב להצביע.

לאה ידעה, וגם אני ידעתי היטב, שלא טיב השורות האלה ואיכותן הטרומית הם שהביאו אותה להעלות אותן על נס. כוונות נסתרות אחרות היו מאחורי המהלך הזה. כוונות של מורה שהוא מורה לחיים. רק היום, בחלוף השנים, אני מרשה לעצמי להודות בכך. בשבילי זה אכן היה שיעור לחיים...

בשולי יום העצמאות ויום הזכרון

מירי ונורית פיינשטיין

יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל מצויין אצלנו בארבעה אירועים גדולים, החל מערבו של היום ועד לצאתו בטקס הדלקת המשואות.

הטקס באנדרטה שבגבעת הקרב, המשותף לשלושת קיבוצי הגוש, מתקיים עם הצפירה מאז השנה הראשונה לעצמאות ישראל. שנים רבות האחריות לעריכתו הייתה על בית הספר הגושי, מוריו ותלמידיו. ברבות השנים, עם השינויים במבנה בית הספר ובמערכת החינוך במועצה האזורית, קיבלה עליה עדה לקח את העריכה והארגון ומתמידה בכך שנים רבות. ראויה עדה להערכה רבה על מפעלה וכל העושים במלאכה עמה.

ערב השירה "שרים וזוכרים" מתקיים זו השנה ה-13. מצאנו לנכון להתחיל במסורת מקומית זו על מנת לקרב את האוכלוסייה לתולדות הקיבוץ ואנשיו, לתת דמות לפנים שבתמונות, להביע את ההשתתפות של הקהילה בשכול שפקד את משפחות חללי מערכות ישראל וליצור חוויה קהילתית מקרבת. בכל שנה אנחנו מספרים קורותיהם של הנופלים, ומלווים את הדברים בשירת רבים המבצעים שירי ארץ ישראל מיוחדים ויפים, בנושא הנבחר מדי שנה.

השנה שרנו משירי מלחמת יום הכיפורים, במלאת 40 שנים לפרוץ הקרבות.

בשנים האחרונות יצרנו סרטי זיכרון לנופלים. בכל שנה סרטון אחד. באמתחתנו כבר 8 סרטונים המשרטטים, כל אחד, את דיוקנו של חלל אחד. רבים שותפים לנו בהכנה ובביצוע ומהתמיכה והפירגון אנחנו שואבות את הכוח והרצון להמשיך את מפעל ההנצחה, ששיאו בערב זה. את מכתבו של שאול גלעד (המנצח הקבוע של הרמקולית והמלווה המוסיקלי של ערב הזכרון) קיבלנו לאחר יום הזיכרון האחרון, ואנו מביאות אותו כלשונו:

נורית ומירי יקרות,

...אני מבקש לומר מלים נרגשות ומחמיאות על עיצוב ערב יום הזיכרון והפקתו. אתן עושות זאת בטוב טעם, ברגישות ובתבונה בולטים לעין, לאוזן וללב. כל שנה אני מתרגש מהטקס, השנה הוצפתי יותר מתמיד.

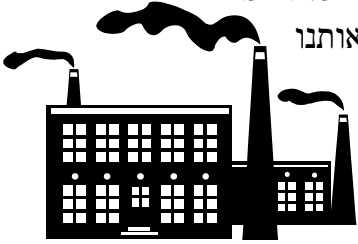
זה לא מובן מאליו - היקרים שלי טמונים רובם בכפר-רופין. בכל זאת אנחנו כולנו"רקמה אנושית אחת גדולה מבחינה לאומית, ויש הזדהות גם עם חללי-מלחמות פחות מוכרים אישית. השיתוף חוצה הגילים והשכבות בשירה - שזור את כולם, אבל כולם, בהתרחשות המרגשת. קטעי הקישור החכמים והמנוסחים היטב - נוגעים לנשמה ולמוח יחדיו בשילוב מיוחד במינו. חייב לומר גם מלים מתפעלות מעיצוב חדר הכניסה - עדינות, אסתטיקה, טוהר, זכות ומכובדות מכל עבר, והכל - במידה ובאזון מרטיט. אני נוהג לפאר ולרומם את רמת יוחנן על המעצמה התרבותית, הזכורה לי עוד מימי נעוריי.

בגרותכם לא מביישת את נעורכם, ואני מרשה לעצמי לפאר ולרומם אתכם בכל פורום מתאים - תרבותי, קיבוצי, חברתי - מכל הלב. תודה שאתם מעניקים לי רגעי אמת מזוקקים שכאלה. שלכם הלאה,

שאול גלעד

תודה ומלוא הערכה לכל הרבים שעסקו בקישוט, הצבת התצוגה, עריכת חדר האוכל, עיצוב הבמה, סידור הפרחים, עיצוב המודעה וההזמנות, עריכת הסרט, הצילום וההקרנה, הקריינים והשרים, שאול גלעד המנצח והמלווה ולאתי ועמית - שישנם בכל רגע נדרש. וכמובן לכל הבאים המתמידים מקרוב ומרחוק.

50 לפלרם – ההכנות בעיצומן...

אירוע היובל של פלרם יתקיים ב-6.6.13 בערב, במתחם חוות הצופים שעל גבעת שמיר. לקראת האירוע, רצינו לשתף את החברים בשיקולים שהינחו אותנו באיפיון האירוע ובתכנונו ולענות על השאלות עליהן אנו נשאלים מפעם לפעם.

סיבה למסיבה

50 שנה לפלרם, אכן ציון דרך משמעותי בחייו של ארגון שהרי לא כל ארגון מגיע לציין 50 שנה, ואלו שמציינים 50 שנה לא בהכרח התברכו במה שאנו התברכנו. סודה של פלרם הוא באנשיה, בעבר ובהווה. המייסדים, החולמים שהעזו להגשים, וממשיכי דרכם.

מספר העובדים כיום בפלרם מתקרב ל-1100 איש, הפרוסים על פני כל היבשות. מאחר ושום דבר מזה לא קרה מעצמו, ועבודה קשה של אנשים רבים לאורך השנים הביאו אותנו לציין את שנת ה-50, זו בהחלט סיבה למסיבה.

למי מיועד האירוע?

האירוע הינו אירוע ערב ולכן קהל היעד הינו מבוגרים. מוזמנים לאירוע כל חברי הקיבוץ וכל עובדי פלרם ישראל ופלרם אפליקציות ובני זוגם. בנוסף תגיע משלחת של כ-30 עובדים מאיזורי פלרם בעולם, ומספר מצומצם של לקוחות וספקים. סה"כ כ-1000 איש. פנינו למערכת החינוך שתסייע במציאת פתרונות שמרטפות לילדים, ואנו תקווה שאכן כולם – צעירים ומבוגרים, יגיעו לאירוע.

מדוע להזמין משלחות מחו"ל?

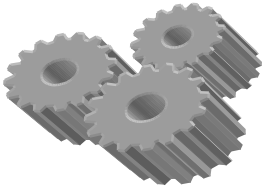
בישראל עובדים כשליש ממספר העובדים בחברה. שאר העובדים פרוסים בעולם. פלרם מעסיקה עובדים באמריקה, אנגליה, גרמניה, אוסטרליה, דרום אפריקה, סין, הודו, רוסיה וכולם עושים עבודתם נאמנה כדי שמוצרינו יגיעו לכל לקוח מעוניין ומכירותינו יגדלו כל העת. עובדים אלו הם חלק מפלרם. רבים מהם יוצאים לעבודת יומם מידי בוקר לבושים בחולצות פלרם, עם לוגו פלרם, מקבלים משכורתם מפלרם וחושבים ... פלסטיק. חשוב לנו לחבר את העובדים הללו לחברת האם ולכור מחצבתה. אמנם לא נוכל להביא את כולם, אך נציגים מהם ישתתפו איתנו. האירוע יתורגם סימולטנית לאנגלית כך שאורחינו יוכלו להבין וליהנות. למחרת האירוע – ביום שישי, יסבו חברי המשלחת יחד עם כלל הציבור לקבלת השבת בחדר האוכל.

האם אפשר להזמין אורחים נוספים? משפחה? חברים?

התשובה היא לצערנו – לא! המקום צר מלהכיל, אנו כרגע יודעים שיש לנו כבר כ-1000 מוזמנים וזה המון. האירוע יוקלט וישודר בערוץ הקיבוץ לאחר מכן, וניתן יהיה להראות אותו לבני משפחה וחברים החיים מחוץ לקיבוץ.

מה יהיו תכני האירוע, מי מפיק אותו?

לצורך הפקת האירוע בחרנו את חברת נוהר הפקות, חברה משפחתית ואיכותית, שהפיקה רק לאחרונה את אירועי יום העצמאות בבית הנשיא, את טקס פרס ישראל וגם אירועים מגוונים בהתיישבות העובדת. תכני האירוע נבנו בהלימה לערכים שלנו: רצינו לייצר אווירה חמה, רצינו שותפות של הקהל, ורצינו ליצור מיצג בו כל אחד בקהל ירגיש שהוא חלק מהעשייה. בין היתר יכלול הערב הוקרה לוותיקי פלרם, למנכ"לים שהובילו את החברה לאורך השנים, לעובדים ותיקים העובדים שנים רבות, מקהלת עובדים, ועוד הרבה עניין והפתעות שלא נגלה את כולם.

האם לצד המופע יהיו דברים נוספים?

האירוע יפתח בקבלת פנים שתחל בשבע בערב ותכלול ארוחת ערב, שתוגש במזנונים. בנוסף, במתחם האירוע תוצג תערוכה של התפתחות פלרם על פי העשורים; כל עשור והייחודיות שלו. בסיום האירוע יחולק אלבום היובל – אלבום הפורס את התפתחות פלרם וצמיחתה לאורך 50 שנה.

לסיכום – אירוע חגיגת ה-50 של פלרם הינו אירוע של כולנו, כולנו נהנים מהאפשרויות שפלרם מזמנת לנו בתחומים רבים. לא אחת, שיגרת היומיום, הקשיים, משכיחים מאיתנו את חוסננו, את יתרונותינו. אירוע מעין זה הינו הזדמנות לעצור לרגע את היומיום ולחוש גאווה על פרי עמלנו. סמנו בלוח – את התאריך **6.6.13**, ובואו לחגוג.

להתראות, **לאה קוטלר**

לידיעת החברים

מספר המיקוד של רמת יוחנן ופלרם שונה (כמו בכל הארץ) והוא עתה בן 7 ספרות: **3003500**. לידיעתכם ועדכוןכם.

בברכה,
טליה גלוסק

מכתב גלוי לבעלי כלבים

פתגם ידוע אומר שהכלב הוא ידידו של האדם. אנחנו שמחים בשמחתכם שיש לכם כלב שהוא ידידכם ושאתם נהנים איתו.

ידוע לנו שכלב זקוק להתרוצצות כדי לחליץ עצמות ולפרוק אנרגיה. אנחנו מבינים את הקושי, בעיקר בעונת החורף, לצאת איתו לאחו ולמרחבים הפתוחים כדי שיחליץ את עצמותיו. מבינים אתכם שהפתרון לשכב במיטה ולתת לו לרוץ בחצר הוא האידיאלי מבחינתכם.

אבל !!! כלב לא מבין בבוטניקה ולא באסטיקה. בשבילו ערוגת פרחים או כר דשא הם מגרש משחקים, ובעיקר אם יש בתוך ערוגת הפרחים קיפוד או צב שאפשר לרוץ אחריו והקץ לערוגה או לעציצים שלידה. אם יש גם בריכת דגים קטנה בדרך מה טוב, אפשר לבצע רחצת בוקר ולהתחיל יום חדש. אולי גם נהרסו כמה צמחי מים בדרך. (לא נורא).

כלב יש לו גם מוצרי לוואי שהוא מעדיף לפזר אותם דווקא על הדשא של השכן, ועכשיו קיץ ואנחנו רוצים לצאת לדשא בלי מוצרי לוואי. אז אנא, חיסכו מאתנו את הצורך לאסוף את התוצרת של כלבכם, מה גם שהחוק אומר שאתם חייבים לעשות את זה.

שבת שלום,

חסי זית – בשם כמה אוספי תוצרת.

תהייה

כבר התרגלנו לעובדה שקשה לנו מאוד לנקות את הלכלוך שלנו, וכמעט בכל המוסדות הציבוריים, ובחלק מהענפים – אנו שוכרים מנקים לנקות אחרינו. למרות כל האמור לעיל – נראה לי שיש הגזמה גדולה ופגיעה בטעם הטוב כשאנו מביאים בדואית מהכפר השכן שתנקה (בתשלום כמובן) את הסליק, העמדה וכו'... לקראת יום העצמאות. אולי עדיף שיישאר קצת אבק "אותנטי" מאשר התמונה הלא נוחה הזאת.

כתבה: עפרה רודוי.

קול קורא

תיאטרון הבית מזמין אתכם למצוא את השחקן שבכם.....
 מי שרוצה/חולם/מפחד לעלות על הבמה ולתת את המונולוג של החיים שלו
 מוזמן להתנסות בחוויה.
 כל שעליכם לעשות הוא להעביר לדיין זמיר שם וכתובת אימייל ואנו כבר נמשיך את הקשר
 משם...
 הרעיון הוא לבחור מונולוג, לעבוד עליו עם מעיין ובסוף התהליך להעלות ערב מונולוגים בפני
 הקהל הרחב.
 מזמינות אתכם לקפוץ לבריקה בלי לבדוק אם יש שם מים.....

צוות תיאטרון הבית

דו"ח התרמת הדם – אביב 2013

אמציה כרמון

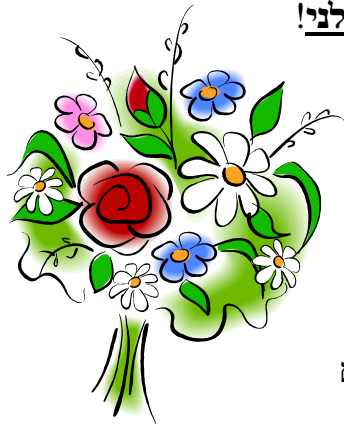
בהתרמת הדם האחרונה שהתקיימה אצלנו ב-30.4.2013 נאספו 72 מנות, שזו בערך כמות
 ממוצעת לפי השוואה להתרמות קודמות.
 אף שלא הגענו לכמות השיא של התרמת אוקטובר 2012 (88 מנות), גם הכמות הזו נחשבת
 ראויה לציון. חשוב להזכיר שכ- 20% מהמנות התקבלו משותפינו המסורתיים להתרמה – עובדי
 פלרם ותלמידי האולפן, ונקווה ששותפות-התרמה זו תתקיים גם בפעמים הבאות.
 ברצוני להביע מכאן הערכה ותודה למי שהגיעו ותרמו. וכל אלה שהתכוונו לבוא אבל לא הסתדר
 להם, מוזמנים להגיע בהתרמה הבאה המתוכננת להתקיים אצלנו בעוד כחצי שנה (בסתיו 2013).

ברכות

לשרון צוקרמן

שנבחרה לחיילת מצטיינת של חטיבת גולני!

כל הכבוד!!

ברכות

לסגן ד"ר עמוס אדרי ולמשפחה הגאה -
ברכות ואיחולים לרגל סיום קורס הקצינים
וקבלת קצין מצטיין למופת גדודי!
כל לחי!!

צרו תודות לעושים במלאכה.

יום השואה תשע"ג

תודות לצוות יום השואה: ריקי כהן שרה'לה סאלווה וליאור סאלווה
על תרומתן הגדולה בהכנת הטקס כבר כמה שנים, טקס מרגש ומגוון.
תודות חמות לילדי כתה י"ב, לקריינים, לרמקולית, לצוות ההגברה, לצוות הווידאו,
ולתורנים.

יום הזיכרון לחללי צה"ל

תודות גדולות למירי ונורית פיינשטיין שבמשך שנים מעלות טקסים מרגשים מאוד,
לחנה צולמן ולכל מי שעזר.

טקס מעבר ליום העצמאות

תודות על הטקס המרגש לצוות המארגן, שמתמיד לאורך שנים:
זהר אשד, אורית בן נחום, יעל צוקרמן, דורון קפולניק ועמית גפן,
לאופיר מרציאנו, שמתמיד גם הוא להכין לנו את מופעי הזיקוקין בכל שנה,

לאלי יבלונקה, רמי ברבר ויפעת רון על השירה, לקריינים, לישראל וייס על הנחיית הטקס, לרואי ענבר שמתעד את הטקסים והשמחות, ולצוות ההגברה. תמשיכו להעשיר לנו את החגים והשמחות שעוד יגיעו.

מסיבת חג מה קשור 2

תודות חמות וגדולות למארגנים - אייל ברבר ודיין זמיר, לנעם דינסטג ורמי ברבר על הליווי המוזיקלי, ולכל המשתתפים -

לנוער שלנו, לקריינים, לזמרים, למנגנים (הרשימה ארוכה) לרוקדים ולכל מי שלקח חלק בערב המהנה.

תודות ליהודית צוקרמן וניצן רודוי, לצוות המטבח ולתורני ההגשה והפירוק, תודות לכל המתנדבים שמגיעים בערב החג לסדר לנו את השטח לארוחת הערב, לתורני התרבות שלקחו את התרבות ברצינות והגיעו (וגם אם לא אז שלחו מחליף) הפירוק חשוב לא פחות מההכנה עצמה והנוכחות היתה מרשימה.

ובקרוב

חג השבועות בפתח 14.4.13 ה' בסיון תשע"ג .

נארח אצלנו בחדר האוכל מיד אחרי קבלת חג וארוחת ערב - בירה, יין, פיצוחים, ונשיר עם להקת "זקני הכפר"

מסיבת שירה ישראלית דינמית בליווי מצגת, קלסיקות ישראליות משובחות, רוק, פופ, ים תיכוני ערוכים במחרוזות ובביצועים עדכניים מרעננים וסוחפים.

לאחר ההופעה נמשיך לרקוד עם די ג'יי עד השעה 02:00 .

בואו לרקוד וליהנות ! (רצוי להיכנס לאתר שלהם).

צוות החג,

ועדת תרבות,

אתי גפן

"המנגינה שלנו" חוזרת שוב!!

ביום חמישי 4.7 מתוכנן עוד ערב מוסיקלי בפאב.
מי שרוצה להכין קטע לערב מוזמן לפנות ליהב.
(050-699-9356)

משתתפים בצערה של חברתנו
ג'ין ארזי
על פטירתה של אמה -
אליזבט קוקוריל ז"ל
באסטרליה

"ברמה"

עריכה – זוהר מור, בנצי גולן
הקלדה ושיכפול – שרה'לה זית
הגהה – אורה שורר
Barama2@kry.co.il

